

Pułapka na ptaki klepc

NUMER INWENTARZA:

CMM/OR/690

TYTUŁ:

Pułapka na ptaki klepc

AUTOR:

Maksymilian Barlasz

CZAS POWSTANIA:

1937

TYP OBIEKTU:

urządzenie

RODZAJ:

etnografia

WYSOKOŚĆ:

105 mm

SZEROKOŚĆ:

220 mm

GŁĘBOKOŚĆ:

240 mm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

SŁOWA KLUCZOWE:

myślistwo

MIEJSCE POWSTANIA:

Jastarnia

MIEJSCE POZYSKANIA:

Hel, Polska

MATERIAŁ:

drewno, stylon

TECHNIKA:

struganie, wiązanie

MAT. I TECH. OPISOWO:

Elementy drewniane wystrugane, powiązane sznurkiem.

DZIAŁ:

Oddział Muzeum Rybołówstwa

LOKALIZACJA:

Muzeum Rybołówstwa w Helu, wystawa

OPIS:

Do polowania na wrony i mewy kaszubskim rybakom nadmorskim służyła samołówka zwana klepiec (kaszubskie klepc). Składa się ona z dwóch ramion, które w stanie napięcia były rozwarłe, a zdobycz chwyciły, zatrzymując się na niej. Za sprężynę służył silnie skręcony sznurek, a za przynętę ryba nadziana na szpic ustawiony u zbiegu ramion. Sidłem był sznurek rozpięty między nimi. Całe urządzenie przysypane było piaskiem lub śniegiem, spod którego wystawała tylko przynęta. Poruszona wraz ze szpicem zwalniała ramię klepca, które zarzucało sidło na ptaka. Odłotowi ptaka zapobiegał kłócek na sznurku, zakopany w ziemi. Zasięg klepców tego typu obejmował w I połowie XX w. Europę, północną Afrykę i znaczną część Azji.

BIBLIOGRAFIA:

Kazimierz Moszyński, Kultura ludowa Słowian, część I Kultura materialna, Kraków 1929; karta katalogu naukowego muzealiów etnograficznych, autor: Teresa Klim; KZ-6/79

